

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **K. P.** ,
skazanego z art. 157 § 2 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w dniu 25 października 2024 r.
w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.),
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 3 kwietnia 2024 r., sygn. V Ka 190/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Skierniewicach
z dnia 12 grudnia 2023 r., sygn. II K 292/23,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**wniosek o wstrzymanie zaskarżonego kasacją orzeczenia
pozostawić bez rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W złożonej przez obrońcę skazanego K. P. kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 3 kwietnia 2024 r., sygn. V Ka 190/24, jej autorka sformułowała wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego K. P. należało pozostawić bez rozpoznania.

Należy zauważyć, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 3 lipca 2024 r., sygn. II K 292/23, na podstawie art. 9 § 4 k.k.w. wstrzymano wykonanie kary 5 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 12 grudnia 2023 r., sygn. II K 292/23, objętym kasacją obrońcy (*pkt 1*) oraz zarządzono bezzwłoczne zwolnienie skazanego z zakładu karnego (*pkt 2*). Jak wynika z uzasadnienia tego orzeczenia, wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności spowodowane było treścią uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 3 kwietnia 2024 r., sygn. V Ka 190/24, wskazującego możliwość złożenia nadzwyczajnego środka zaskarżenia ze względu na potrzebę zmiany kwalifikacji prawnej czynu, za który został skazany K. P. tj. czynu z art. 157 § 2 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., poprzez wyeliminowanie art. 64 § 1 k.k. (*k. 364 akt sprawy II K 292/23; k. 22 akt SN*).

W tej sytuacji, wobec złożenia przez obrońcę wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, którego wykonanie zostało już uprzednio, w ramach postępowania wykonawczego, wstrzymane w oparciu o przepisy Kodeksu karnego wykonawczego, brak jest obecnie procesowego substratu tego wniosku. Narzędzie procesowe określone w przepisie art. 532 § 1 k.p.k., tj. wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, winno bowiem (co do zasady) dotyczyć orzeczenia wykonywanego w dacie wniesienia kasacji, a zatem *in concreto* w określonym układzie procesowym pociągającego za sobą realne i nieodwracalne szkody dla osoby, której dotyczy kasacja. Skoro obecnie orzeczenie to (tj. wyrok, którego dotyczy wniosek o wstrzymanie wykonania) wprawdzie funkcjonuje w obrocie prawnym, ale nie jest aktualnie wykonywane na mocy rozstrzygnięcia zapadłego w postępowaniu wykonawczym, to (*rebus sic stantibus*) wniosek złożony w postępowaniu kasacyjnym należało pozostawić bez rozpoznania jako bezprzedmiotowy. Nie stoi to, rzecz jasna, na przeszkodzie złożeniu przez obrońcę następnego wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, jeśliby tylko układ faktyczny i prawny sprawy miał się przed rozpoznaniem kasacji zasadniczo zmienić.

Z tych względów postanowiono jak w części dyspozytywnej.

[J.J.]

[ms]

